

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 515

гр. София, 18.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 18.01.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **2144** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 78, ал.7 ГПК, вр. с чл.144 АПК.

Образувано е по молба от 07.06.2022 г. на председателя на Националното бюро за правна помощ (НБПП, Бюрото), с искане на основание чл.189 НПК и чл.81, вр. с чл.78, ал.7 ГПК, вр. с чл.27а от ЗПП, на Бюрото да бъдат присъдени разноски за адвокат С. С. Д., предоставила правна помощ по делото на ищеца М. М. С.. Направено е искане и за издаване на изпълнителен лист за присъдените разноски.

Съдът констатира следното по направеното искане от фактическа страна:

Производството по адм.д. № 2144/2021 г. по описа на АССГ е приключило с Решение № 1381 от 03.03.2022 г., оставено в сила с Решение № 361 от 12.01.2023 г. по адм.д.№ 5310/2022 г. на ВАС, III-то отделение, с което е отхвърлен искът на М. М. С. срещу Главна дирекция „Охрана“ към МП за присъждане на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10000 лв., претърпени на 24.02.2021 г., в периода от 13:50 часа до 14:20 часа, поради недопускането му в сградата на Административен съд София град.

На ищеца М. М. С. е била предоставена правна помощ по реда на ЗПП по делото чрез определения от НБПП адвокат С. С. Д..

С Решение № СФ-2772-6987/2022 г. от 08.04.2022 г. на председателя на Националното бюро за правна помощ е определено адвокатско възнаграждение в размер на 360 лв. за осъществената правна помощ по делото, съгласно представен отчет.

От правна страна съдът намери следното:

В разпоредбата на чл.78, ал.7 ГПК (редакция ДВ бр. 102 от 2022 г.) когато делото е решено в полза на лице, на което е предоставена правна помощ, изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на Националното бюро за правна помощ съразмерно с уважената или отхвърлената част от иска. Когато делото не е решено в негова полза, лицето, на което е предоставена правна помощ по чл. 23, ал. 2 от Закона за правната помощ, дължи разноски съразмерно с уважената или

отхвърлената част от иска, с изключение на разноските за предоставената му правна помощ. В идентичен смисъл е разпоредбата на чл.23, ал.2, изр.2 от ЗПП, според която в тези случаи лицето не дължи възстановяване на разноските за предоставената правна помощ.

В конкретния случай правната помощ е предоставена за процесуално представителство по дело, образувано по иск на лицето, на което е предоставена правната помощ, против ГДО, като с решението на съда искът е отхвърлен и съответно е налице хипотезата по чл.78, ал.7, изр.2 от ГПК и чл.23, ал.2, изр.2 от ЗПП, според която в тези случаи лицето, на което е предоставена правната помощ, не дължи възстановяване на разноските за предоставената правна помощ.

Същевременно, разноските не следва да се присъдят в тежест на ответника ГДО, в чиято полза е решен съдебният спор, тъй като той не е предизвикал с поведението си правния спор и от друга страна – последният е бил разрешен в полза на ответника. Изложеното не съответства на правната логика на присъждане на разноските в тежест на страната, която е спечелила правния спор.

Не е налице и друго основание, въз основа на което на НБПП да бъде възстановена сумата, изплатена на адвоката за предоставената правна помощ. В чл. 27а ЗПП е предвидено, че лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на НБПП направените разноски само в определени със закон случаи. Правната помощ се финансира от държавния бюджет в интерес на правосъдието, за да се гарантира равен достъп до правосъдие на лицата, които нямат средства за заплащане на адвокатско възнаграждение (чл.3 и чл.4 ЗПП). Съгласно чл. 94 ГПК, субсидиарно приложим на основание чл. 144 АПК, адвокатската защита с характер на правна помощ е безплатна. В същия смисъл са разпоредбите на чл. 2 и чл. 22, ал.1 от ЗПП. Заплащане на определеното възнаграждение на назначения служебен адвокат е предвидено само в хипотезата на чл. 97, ал. 1 ГПК, когато съдът е лишил страната от правна помощ, тъй като условията за нейното предоставяне не са съществували изобщо или отчасти, какъвто настоящият случай не е. Разпоредбите на НПК, и в частност на чл. 189 (която е посочена като правно основание в подадената молба от НБПП), не намират субсидиарно приложение в съдебните производства по АПК.

По изложените съображения подадената молба за присъждане на разноски в полза на НБПП в размер на определеното възнаграждение на адвокат С. С. Д., предоставила правна помощ по делото на ищеца М. М. С., е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

В идентичен смисъл са: определение № 12748 от 28.10.2014 г. по адм. д. № 13001/2014 г., IV отд. на ВАС, определение № 4770 от 21.04.2016 г. по адм. д. № 4184/2016 г., VI отд. на ВАС, определение № 12012 от 09.11.2016 г. по адм. д. № 3199/2012 г., VI отд. на ВАС, определение № 7063 от 10.06.2020 г. по адм. д. № 3251/2019 г., II отд. на ВАС, определение № 2004 от 16.02.2021 г. по адм. д. № 3062/2020 г., IV отд. на ВАС, определение № 7968 от 20.09.2022 г. по адм. д. № 806/2022 г., V отд. на ВАС.

По изложените съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Националното бюро за правна помощ за присъждане на изплатеното адвокатско възнаграждение на адвокат С. С. Д., предоставила правна помощ по делото на М. М. С. – ищец по адм. дело № 2144/2021

г. на АССГ.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7 дневен срок от съобщаването до НБП.

СЪДИЯ: